

TLAČOVÁ SPRÁVA

Galéria Jána Koniarka v Trnave pripravila na začiatku roku 2021 výstavu Adam Šakový – Nerast. V priebehu výstavy budú prezentované online výstupy prostredníctvom videí a fotografií.

Autor, titul výstavy: Adam Šakový – Nerast
Miesto konania: Galéria Jána Koniarka, Nové krídlo Koppelovej vily, Zelený kríček 3, Trnava
Kurátor: Michal Stolárik
Trvanie výstavy: do 2.5.(Ne) 2021

Adam Šakový formou aktuálnej výstavy Nerast opätovne redefinuje vlastný umelecký program, ktorý poháňa fascinácia maliarskym médiom a systematické uvažovanie o stratégiách zobrazovania a vyhodnocovania vizuálnych informácií. Vývoj autorovej tvorby ostatných rokov vystihuje práca v jasne ohraničených maliarskych sériách (napr. Spasené, 2012, Bez predlohy, 2013, Still Alive, 2015, Edukácie, 2015 – 2017, Can't See the Forest for the Trees, 2019), ktoré definujú a zároveň popierajú charakteristiku autorského rukopisu. Ambivalentnosť tohto statementu vychádza zo Šakového programovej aproprácie prvkov a formálnych postupov historizujúcej maľby a z čiastočného fyzického odstupu od maliarskeho plátna častým použitím airbrushovej techniky, ktorá nabáda k realistickému a hyperrealistickému zobrazovaniu. A hoci by dokázal viditeľnú stopu pohybu štetca čiastočne potlačiť fotografickým médiom (ku ktorému má rozhodne blízko) či digitálnou tlačou, akási imitácia reality olejovou a akrylovou maľbou a až sterilná precíznosť zvládnutého remesla slúži autorovi ako platforma na rozvíjanie vlastných ideových koncepcií.

Samostatná výstava Adama Šakového už na prvý pohľad vzbudzuje záujem rigidným použitím monochromatického koloritu zobrazujúceho bohaté spektrum šedi medzi čiernou a bielou. Selekcia diel z autorovej najnovšej maliarskej série Kamene (2019/2020) kombinuje zreteľné vizuálne informácie so zahmleným významom. Multifigurálne kompozície zobrazujú extatické telá, detaily atletických postáv či oblých kriviek a vypäté kompozície na hranici medzi pokojným a postmortálnym stavom. Strata záujmu o realistickú farebnosť v kombinácii s figurálnymi výjavmi je podmienená fokusom na materiálnu kvalitu pôvodných vizuálnych zdrojov a zároveň pomáha vizuálnej hre so svetlom a tieňmi.

Identita hrdinov a hrdiniek Šakového monumentálnych obrazov nie je dôležitá. Pozornému oku však neunikne aproprácia známych pohľadov na vrcholné diela európskeho neskororenesančného a barokového sochárstva, ktoré autor využil na vytvorenie aktuálnych obrazových pascí. Hoci prisvojené historické predobrazy vo svojom pôvodnom kontexte komunikovali mytologické príbehy či rozličné sakrálne témy, Šakového oveľa viac zaujímajú maliarske prepisy vzťahov medzi (neživým) kameňom a následným vznikom (živého) sochárskeho

Zriaďovateľ:

diela, medzi (neživou) sochou a imitáciou (živej) postavy, ako aj polemikou medzi tým, či je zobrazená postava nažive alebo nazeráme na post-mortem výjav.

Tenkú a ťažšie uchopiteľnú hranicu medzi tým, čo je živé, a tým, čo život len simuluje, autor podporuje druhým ideovým plánom – maliarskou aplikáciou motívov kameňov a kamenných foriem, ktoré svojimi iluzívnymi priestorovými kvalitami a vrhnutými tieňmi menia povahu výjavov. Sochárske figúry v dynamicko-statických situáciách vďaka nim mäknú a rozostrejajú sa. Fokus prirodzene prechádza na centrálné fragmenty kameňov a abstrahujúce štruktúry mramorových platní, ktoré figurujú aj ako pomyselné predobrazy sôch. Ťažko uchopiteľnú logiku nejednoznačného priestoru, času a materiálnej kvality výjavov akcelerujú tieň, ktoré aktívne dynamizujú pokojné situácie, svojím absurdným použitím menia fyzikálne zákony a rozvíjajú vlastnú vzťahovú symboliku (kameň vrhajúci dva tieň, resp. dva kamene splývajúce do jedného kameňa) či súvisiace frazeologizmy (padla kosa na kameň, spadol kameň zo srdca). Motívy nerastov zároveň vizuálne expandujú mimo plátna a stierajú pomyselnú hranicu medzi maľbou a objektom.

Adam Šakový (*1987, Zvolen) žije a tvorí v Bratislave. Štúdium absolvoval v Ateliéri maľby Klaudie Kosziby na bratislavskej Vysokej škole výtvarných umení. Bol viacnásobným finalistom ceny VÚB Maľba roka a finalistom ESSL Art Award (2013). Významné samostatné výstavy mal v Stredoslovenskej galérii v Banskej Bystrici (2020), Nitrianskej galérii (2017), vo Východoslovenskej galérii v Košiciach (2016) a v súkromných inštitúciách ako SODA Gallery (2017, 2019) či DOT. Contemporary Art Gallery (2016) v Bratislave. Jeho diela sú v majetku Nitrianskej galérie a v mnohých súkromných zbierkach.

Michal Stolárik